

Het hondje van Willem den Zwijger.

Op 't praalgraf van Willem den Zwijger, in de Groote Kerk te Delft, ziet men een hondje afgebeeld.

Ik wil u thans vertellen waarom, en zoo zult ge weer hooren van treffende hondentrouw.

Willem van Oranje, bijgenaamd De Zwijger, had een leger verzameld om den hertog van Alva te bestrijden.

In 1572 lag hij met zijn troepen niet ver van Bergen, toen in den nacht een Spaansche legerafdeeling zijn kamp verraste.

De vijanden hadden een wit hemd over hun wapenrusting getrokken, om elkander in de duisternis te herkennen.

De aangevallenen, uit hun slaap opgeschrikt, grepen snel hun wapens, maar in het donker wisten ze niet of ze vriend of vijand voor zich hadden. De wanorde was dan ook algemeen. Gekleed lag Willem De Zwijger op zijn leger, om eenige rust te genieten. Een diepe slaap had hem bevangen. Het krijgsumroer deed hem niet ontwaken... en reeds waren zijn vijanden bij zijn tent.

Op het bed lag een kleine patrijshond. Hij alleen waakte. Hij vernam al 't gerucht en begon te huilen. Zijn meester sliep door. Het trouwe dier krabbelde hem met de pooten in 't gelaat. Oranje sprong verschrikt recht, begreep onmiddellijk den toestand, nam zijn zwaard, snelde naar buiten en had nog juist den tijd zijn paard te bestijgen en weg te rennen. 't Volgende oogenblik viel zijn stalmeester doodelijk getroffen neer.

Willem de Zwijger was aan zijn hondje het leven verschuldigd. Dankbaar herkende hij dit. Tot zijn dood moest er steeds een patrijshond in zijn slaapvertrek zijn en ook zijn hovelingen fokten vele dieren van dit ras.

HEBT DE DIEREN LIEF

Lod. Opdebeeck   Antwerpen